תלמוד בבלי · ראשונים · פסקי תוספות · סדר מועד

פסקי תוספות על עירובין

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

פסקי תוספות על עירובין

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/פסקי-תוספות-על-עירובין/
הקובץ נוצר ב־16 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611161024 של הספרייה.

תוכן העניינים

פירוש א 7
פירוש ב 7
פירוש ג 7
פירוש ד 7
פירוש ה 7
פירוש ו 7
פירוש ז 7
פירוש ח 7
פירוש ט 7
פירוש י 7
פירוש יא 8
פירוש יב 8
פירוש יג 8
פירוש יד 8
פירוש טו 8
פירוש טז 8
פירוש יז 8
פירוש יח 8
פירוש יט 9
פירוש כ 9
פירוש כא 9
פירוש כב 9
פירוש כג 9
פירוש כד 9
פירוש כה 9
פירוש כו 9
פירוש כז 10
פירוש כח 10
פירוש כט 10
פירוש ל 10
פירוש לא 10
פירוש לב 10
פירוש לג 10
פירוש לד 10
פירוש לה 10
פירוש לו 11
פירוש לז 11
פירוש לח 11
פירוש לט 11
פירוש מ 11
פירוש מא 11
פירוש מב 11
פירוש מג 11
פירוש מד 11
פירוש מה 11
פירוש מו 12
פירוש מז 12
פירוש מח 12
פירוש מט 12
פירוש נ 12
פירוש נא 12
פירוש נב 12
פירוש נג 12
פירוש נד 12
פירוש נה 13
פירוש נו 13
פירוש נז 13
פירוש נח 13
פירוש נט 13
פירוש ס 13
פירוש סא 13
פירוש סב 13

פירוש סג 13
פירוש סד 14
פירוש סה 14
פירוש סו 14
פירוש סז 14
פירוש סח 14
פירוש סט 14
פירוש ע 14
פירוש עא 15
פירוש עב 15
פירוש עג 15
פירוש עד 15
פירוש עה 15
פירוש עו 15
פירוש עז 15
פירוש עח 16
פירוש עט 16
פירוש פ 16
פירוש פא 16
פירוש פב 16
פירוש פג 16
פירוש פד 16
פירוש פה 16
פירוש פו 17
פירוש פז 17
פירוש פח 17
פירוש פט 17
פירוש צ 17
פירוש צא 17
פירוש צב 17
פירוש צג 17
פירוש צד 18
פירוש צה 18
פירוש צו 18
פירוש צז 18
פירוש צח 18
פירוש צט 18
פירוש ק 18
פירוש קא 19
פירוש קב 19
פירוש קג 19
פירוש קד 19
פירוש קה 19
פירוש קו 19
פירוש קז 19
פירוש קח 19
פירוש קט 19
פירוש קי 20
פירוש קיא 20
פירוש קיב 20
פירוש קיג 20
פירוש קיד 20
פירוש קטו 20
פירוש קטז 20
פירוש קיז 20
פירוש קיח 20
פירוש קיט 21
פירוש קכ 21
פירוש קכא 21
פירוש קכב 21
פירוש קכג 21
פירוש קכד 21
פירוש קכה 21
פירוש קכו 21

פירוש קכז 21
פירוש קכח 22
פירוש קכט 22
פירוש קל 22
פירוש קלא 22
פירוש קלב 22
פירוש קלג 22
פירוש קלד 22
פירוש קלה 22
פירוש קלו 23
פירוש קלז 23
פירוש קלח 23
פירוש קלט 23
פירוש קמ 23
פירוש קמא 23
פירוש קמב 23
פירוש קמג 23
פירוש קמד 24
פירוש קמה 24
פירוש קמו 24
פירוש קמז 24
פירוש קמח 24
פירוש קמט 24
פירוש קנ 24
פירוש קנא 24
פירוש קנב 24
פירוש קנג 25
פירוש קנד 25
פירוש קנה 25
פירוש קנו 25
פירוש קנז 25
פירוש קנח 25
פירוש קנט 25
פירוש קס 25
פירוש קסא 26
פירוש קסב 26
פירוש קסג 26
פירוש קסד 26
פירוש קסה 26
פירוש קסו 26
פירוש קסז 26
פירוש קסח 26
פירוש קסט 26
פירוש קע 27
פירוש קעא 27
פירוש קעב 27
פירוש קעג 27
פירוש קעד 27
פירוש קעה 27
פירוש קעו 27
פירוש קעז 27
פירוש קעח 27
פירוש קעט 28
פירוש קפ 28
פירוש קפא 28
פירוש קפב 28
פירוש קפג 28
פירוש קפד 28
פירוש קפה 28
פירוש קפו 28
פירוש קפז 28
פירוש קפח 29
פירוש קפט 29
פירוש קצ 29

פירוש קצא 29
פירוש קצב 29
פירוש קצג 29
פירוש קצד 29
פירוש קצה 29
פירוש קצו 30
פירוש קצז 30
פירוש קצח 30
פירוש קצט 30
פירוש ר 30
פירוש רא 30
פירוש רב 30
פירוש רג 30
פירוש רד 31
פירוש רה 31
פירוש רו 31
פירוש רז 31
פירוש רח 31
פירוש רט 31
פירוש רי 31
פירוש ריא 31
פירוש ריב 31
פירוש ריג 32
פירוש ריד 32

פירוש א

נר חנוכה שהדליקה בפסול יכבנה ויחזור וידליקנה. ד"ה סוכה: דף ב ע"א

פירוש ב

צורת הפתח שעשה מן הצד לא עשה ולא כלום. ד"ה ואב"א: ע"ב

פירוש ג

אין סכך פסול מצטרף לסכך כשר. ד"ה אי קלשת: דף ג ע"א

פירוש ד

מבוי שארכו כרחבו אין ניתר בלחי וקורה. ד"ה כמ"ד. כ"ב

פירוש ה

מיעוט שאינו מקפיד אינו חוצץ אף בבשר. ד"ה דבר תורה: דף ד ע"ב

פירוש ו

מבוי שאין רוחב ארבעה אין צריך לחי וקורה. ד"ה ואי בד': דף ה ע"א

פירוש ז

לחי העומד מאיליו הוי לחי ור"ת לא פסק כן. ד"ה פחות מד"א: ע"ב

פירוש ח

בידי אדם אפשר לצמצם ולא בידי שמים. ד"ה וספק דבריהם: שם

פירוש ט

מבוי עקום צריך צורת הפתח בעקמומיתו. ד"ה רב אמר: דף ו ע"א

פירוש י

לחי לא מהני ליתר מעשר. ד"ה ולחי: שם

פירוש יא

חצר שאינה רגילה במבוי אינה אוסרת עליו וברגילה נמי אם יש לה דרך לרשות הרבים בלא מבוי. ד"ה דאי דרב: דף ז ע"ב

פירוש יב

אשפה רחוקה מן הכותל זורקין לה למעלה מעשרה. ד"ה זורקין: דף ח ע"א

פירוש יג

מבוי שצדו אחד ארוך וצדו אחד קצר פחות (מעשרה) [מד"א] מניח קורה באלכסון וישתמש זה בארוכה. ד"ה מניח: ע"ב

פירוש יד

ברוחב טפח אמרינן חבוט ורמי ומיהו אפילו [אינה] גבוה יותר מעשרים וקורה רחבה טפח בעיא קורה על גבי מבוי. ד"ה שאין: דף ט ע"א

פירוש טו

נראה מבחוץ ושוה מבפנים נידון משום לחי:

פירוש טז

בשתי רוחות סגי משהו לכאן ומשהו לכאן אבל כותל לא חשיב פס בפחות מטפח רחב. ד"ה ושני טפחים: דף י ע"א

פירוש יז

מבוי רחב עשרים עושה פס רחב ארבע וגבוה עשרה ואפילו יש יתר מעשר מראש הפס עד כותל מבוי. ד"ה עושה פס גבוה: ע"ב

פירוש יח

לחי המופלג שלשה מן הכותל לא הוי לחי. ד"ה ועושה פס ג': שם

פירוש יט

לא אמרינן אוירא דהאי גיסא ודהאי גיסא מבטלי ליה אלא אויר שאנו חושבין כסתום. ד"ה ואצבעיים: שם

פירוש כ

חצר מרובעת צריך שני פסין משהויין או פס ארבעה ובארכה יתר על רחבה די בלחי ומשהו. ד"ה ורב נחמן: דף יב ע"א

פירוש כא

גזוזטרא למעלה מן הים אין ממלאין ממנה אלא א"כ עשה מחיצה גבוה עשרה ואע"פ שהמים צפין על גבה. ד"ה הב"ע: ע"ב

פירוש כב

אין מבוי ניתר בלחי וקורה עד שיהו שתי חצירות למבוי ושתי בתים לכל חצר ד"ה ובתים: שם

פירוש כג

מותר לתת אדרימנ"ט לתוך הדיו. ד"ה קנקנתום: דף יג ע"א

פירוש כד

כתב הסופר גט לשמה וחתמו עדים לשמה פסול עד שיאמר לסופר כתוב ולעדים חתומו. הכל כותבין גט אפילו חרש שוטה וקטן וגדול עומד על גביו. ד"ה אבל: שם

פירוש כה

[בעינן] קורה ראויה לקבל אריח ופסולה הניטלת ברוח וכן שתי קורות מתאימות אפילו בפחות משלשה. ד"ה ובלבד: דף יד ע"א

פירוש כו

צורת פתח מהני אפילו ליתר מעשר רחב:

פירוש כז

התנה עמו לתת לו סאה גדושה גודשא תהא תילתא. ד"ה ש"מ: ע"ב

פירוש כח

מותר לעשות מי מלח בשבת ליתן על עופות צלוין וכל שכן אם נתן המלח תחילה. ד"ה פוק חזי: שם

פירוש כט

קונם לביתך שאיני נכנס ומת או מכרו מותר: בית אביו משמע לעולם דהיינו כל יוצאי חלציו. ד"ה על מנת: דף טו ע"ב:

פירוש ל

סכך כשר הרבה על הפסול לא בטיל אם הפסול ניכר. ד"ה רש"י גרס: שם

פירוש לא

שבת הואיל והותרה הותרה עירבו לצורך שנה ונסתם הפתח וחזר ונפתח חזר עירוב למקומו: ד"ה עירב: דף יז ע"א

פירוש לב

עכשיו לא נהגו במים אחרונים. ד"ה מים. ע"ב

פירוש לג

מאכילין אכסניא דמאי ואפילו ישראלים. ד"ה ואת אכסניא: שם

פירוש לד

אסור לעבור אחורי בית הכנסת כשמתפללין ואין שם פתח אחר ואחורי בית הכנסת הוי לצד הפתח. ד"ה ולא אחורי: דף יח ע"ב

פירוש לה

אסור להוציא ראשו לרשות הרבים ולרוק. ד"ה לא יעמוד: דף כ ע"א

פירוש לו

מתא פלונית יכול לכתוב בגט לגדולה ולקטנה. ד"ה אחוי: דף כא ע"א

פירוש לז

לפי מה שיסד הקליר הוי זרת שליש אמה. ד"ה אחד: שם

פירוש לח

במקום סכנה פטור מרחיצת ידים. ד"ה מוטב: ע"ב

פירוש לט

קרפף בית סאתים אפילו נזרע כולו לא בטל דירתו וצ"ע בדיר וסהר וחצר יתר מבית סאתים אם בטל דירתו. ד"ה נזרע רובו: דף כג ע"ב

פירוש מ

גגות חצירות וקרפיפות רשות אחת:

פירוש מא

לא אמר פי תקרה יורד וסותם בשתי רוחות כעין מבוי מפולש. ד"ה אכסדרה: דף כה ע"א

פירוש מב

בבית סאתים לא שרי ארכה יתר משנים ברחבה אבל במשהו פחות שרי. ד"ה קרפף: ע"ב

פירוש מג

מרור מין זרעים. ד"ה אצוותא: דף כו ע"ב

פירוש מד

בכל מערבין עירובי תחומין ועירובי חצירות דוקא בפת. ד"ה בכל: שם

פירוש מה

יין מזוג אינו פוסל את המקוה. ד"ה הכא שכר: דף כט ע"ב

פירוש מו

כוס ברכה בעי מזיגה ושהכוס שלם. ד"ה כדי שימזגנו: שם

פירוש מז

כוס ברכה רביעית הלוג וכן לנטילת ידים. ד"ה ויעמוד: שם

פירוש מח

בגדי עניים לעניים למדרס שלש על שלש ועשירים שלשה על שלשה ובטומאת מת שלש על שלש לכולי עלמא. ד"ה בגדי: שם

פירוש מט

אין מערבין אלא לדבר מצוה ומצות לא ליהנות ניתנו. ד"ה ככר זו: דף ל ע"א

פירוש נ

בע"ש ועיו"ט מעשרין שלא מן המוקף ולא התירו שלא מן המוקף למצוה אחרת. ד"ה לא נחשדו: ע"ב

פירוש נא

לצורך שבת נשאלין על הנדרים. ד"ה אלא סומכוס: שם

פירוש נב

בשביל עירוב התירו לנפח בית הפרס ולעשות פסח (לא) התירו [בבדיקה] ולמצוה רבה כגון ללמוד ולישא אשה ולדון ולערער עמהם ולצאת לקראת מלכים התירו בלא ניפוח: (אינו בתוספות שלפנינו) [אבל הוא בתוספות בכורות דף כט ע"א ד"ה היכי]:

פירוש נג

אהל זרוק לכ"ע בשעת זריקה לא הוי אהל וכן עוף הפורח. ד"ה ומר סבר: שם

פירוש נד

קבר יחידי תופס ארבע אמות סביביו. ד"ה היכי אזיל: דף לא ע"א

פירוש נה

פשוטי כלי עץ הרחבין שראוי להניח חפצים עליהן טמאין מדרבנן (והקצרין) [והקולב] וסולם טהור לגמרי. ד"ה בפשוטי: שם

פירוש נו

אין חזקת שליח עושה שליחותו אלא במקום שאם יפשע יבא משלחו לידי עבירה. ד"ה רב ששת: דף לב ע"א

פירוש נז

אין אומר לאדם חטא שיזכה חבירך במקום שפשע חבירו. ד"ה ולא: ע"ב

פירוש נח

אחד עשיר ואחד עני מערב ברגליו. ד"ה מוליכו. דף לג ע"ב

פירוש נט

אסור לשבר כלי ולקלקלו דשייך בנין וסתירה בכלי ושובר חבית ליטול גרוגרות היינו שמדובקות יחד ובירושלמי מפורש דשובר חבית היינו בשל עץ. ד"ה ואמאי: דף לד ע"ב

פירוש ס

חותמות בכלי מתיר מפקיע וחותך היינו כעין קשר מיתנא [אבל] פותח של עץ ומתכת אסור. ד"ה בעי סכינא: דף לה ע"א

פירוש סא

כל הטומאות כשעת מציאתן בתרומה וקדשים אבל חולין לא מטמא למפרע. ד"ה כל.

פירוש סב

ספק טומאה ברשות הרבים [אמרינן ליה זיל] טביל (האדם) ולא בספק דרבנן. ד"ה במקוה: דף לו ע"א

פירוש סג

שבת ויום טוב נולדה בזה אסורה בזה ותחילת שבת קונה עירוב. ד"ה מאי שנא: שם

פירוש סד

אין להניח עירובי תחומין מיו"ט לחבירו נולדה בזה מותרת בזה ביו"ט של גליות. ד"ה ורבי אליעזר: דף לח ע"א

פירוש סה

מן לא ירד בשבת ויום טוב ובאתה קדשת אומרים ברכתו מכל הימים וקדשתו מכל הזמנים משמע שירד ביום טוב. ד"ה ואין יום טוב: ע"ב

פירוש סו

ב' ימים טובים של ר"ה נולדה בזה אסורה בזה. ד"ה מודים: דף לט ע"א

פירוש סז

הולכין אחר רוב שנים שאינן מעוברות ואין עושין יוה"כ אלא יום אחד. ד"ה אי אתם: שם

פירוש סח

נכרי שהביא דורון לישראל ביום ראשון דבר שיש במינו במחובר לרש"י מותר בליל שני ולהלכות גדולות אסור עד מוצאי יום טוב. הנעשה מאיליו או לצורך נכרי אין צריך כדי שיעשו היינו כדי תלישה. שבת ויום טוב אסור מזה לזה אף בבא מחוץ לתחום בשביל ישראל או בניצוד ונלקט. שירי מדורה ופתילה שכבו בשבת אסורין ביום טוב. הבא מחוץ לתחום שרי ביום שני. ד"ה אי משכחת: ע"ב

פירוש סט

הבא מחוץ לתחום בשביל ישראל אסור לכל בני ביתו. ד"ה אדעתא: דף מ ע"א

פירוש ע

פירות הנושרין אסורין אפילו יש לו עורבים. עשבים העומדים במקום שאין בהמה יכולה לבא שם ונתלשו אין מעמידין בהמה עליהן. נכרי שמילא מים לבהמתו או הדליק נר מותר לישראל. ד"ה הא ודאי: שם

פירוש עא

אין צריך להזכיר מקראות די"ט ודראש חודש בר"ה וכן מלכיות זכרונות ושופרות כיון שאמר ובתורתך כתוב לאמר ואם התחיל צריך לסיים ור"ת פירש דמוסף צריך להזכיר ולא דר"ח אלא יאמר מלבד עולת החדש ומנחתה ושני שעירים לכפר ושני תמידין כהלכתן. אין לומר ובראשי חדשיכם בר"ה לא בתפלה ולא בברכות שחרית. ד"ה זכרון: שם

פירוש עב

ברית מילה בתשעה באב ויום הכפורים לא חיישינן למיסרך. בחופה בעשרה בטבת יתנו הכוס לתינוק לשתות. ד"ה דלמא: ע"ב

פירוש עג

אין לקבל עליו תענית בשבת. הפסיק בערב יה"כ חוזר ואוכל אם ירצה. ד"ה אי אתם: דף מא ע"א

פירוש עד

אפילו בתענית הרשות משלימין עד הלילה בערב שבת. ד"ה שאני: שם

פירוש עה

פירות שיצאו חוץ לתחום בשוגג מותר לאוכלן שם. ד"ה מכלל: דף מב ע"א

פירוש עו

מותר ליכנס בספינה בערב שבת מבעוד יום והספינה הולכת בשבת ולא בשבת ואפילו תוך התחום. מותר לשמור פירות בשדה. אין מועיל שמדליקין נרות בספינה בערב שבת ונכנסין בשבת. אפילו נכנס לספינה בשבת כל הספינה כד' אמות. אסור ליכנס בקרון בערב שבת והנכרי מוליכו בשבת. ד"ה הלכה: דף מג ע"א

פירוש עז

בני אדם שנעשו מחיצה פעם אחת אסורין עוד לעשותם. ד"ה אילימא: ע"ב

פירוש עח

אהל מן הצד הוי אהל במקום שמועלת להתיר כמו שלשה דופני סוכה אבל בדופן רביעית הוי תוספת אהל וכה"ג שרי נמי בגג תוספת בעלמא. ד"ה פקק: דף מד ע"א

פירוש עט

גשמים שירדו ביו"ט כרגלי אותן שזכו בהן ואם נתנו לאחר הרי הן כרגלי ראשון. ד"ה ביו"ט: דף מה ע"ב

פירוש פ

דבר שיש לו מתירין אפילו באלף לא בטיל אפילו בספיקא דרבנן. ד"ה אב"א: שם

פירוש פא

אפר כירה שהוסק ביום טוב אסור לכסות בו אלא א"כ ראוי לצלות בו ביצה. ד"ה כל שכן: דף מו ע"א

פירוש פב

חפצי הפקר אין קונין שביתה. ישן קונה שביתה. ד"ה קמ"ל: שם

פירוש פג

ראש השנה ויה"כ כרגלים. יום שלשים כשלפניו באבילות. מת ביו"ט ראשון או בשביעי או בח"ה אין נוהג אבילות עד דנפקי כולהו ויום טוב אחרון עולה למנין ז'. מת ביו"ט אחרון נוהג בו אבילות לפי' ה"ג. ד"ה דאמר: שם

פירוש פד

אין מערבין תחומים שלא מדעתו אפילו ידע שדעתו לילך לאותו צד. ד"ה ואין חבין: ע"ב

פירוש פה

אחד מבני מבוי שרגיל להשתתף באין בני מבוי ונוטלים שיתופו בעל כרחו וצריך למחול להן. בא"ד

פירוש פו

היכא דאיתמר הלכה אי עביד כאידך מהדרינן. מטין אוריי מורינן ואי עביד כאידך לא מהדרינן. נראים אורויי מורינן ואם בא למיעבד כאידך לא מחינן בידיה. ד"ה ר' אסי: שם

פירוש פז

מי שיש לו פירות במקום אחר הרי הן כרגליו. השואל כלי מן הנכרי שעומד חוץ לעיר מונין לו אלפים ממקומו. ד"ה והכלים: דף מז ע"ב

פירוש פח

דבר הבא מחוץ לתחום דשרי לישראל אחר או בא בשביל נכרי לא יטלטלנו חוץ לארבע אמותיו בעיר שאין לה מחיצות המוקפות לדירה. ד"ה דכולה: שם

פירוש פט

גוף אדם שלש אמות עד כתיפיו. ד"ה גופו: דף מח ע"א

פירוש צ

[אין] קונין בכלי שאין בו שוה פרוטה. ד"ה איכא בינייהו: דף מט ע"א

פירוש צא

עירוב משום דירה מערבין בפחות משוה פרוטה ואין מערבין בכלי. ד"ה וקטן: ע"ב

פירוש צב

אמר שביתתי תחת האילן ולא סיים מקומו מצי אזיל להתם כל שאינו בזה אחר זה כו'. (ד"ז בגמ' בפלוגתא דרב ושמואל):

פירוש צג

בניעור קונה שביתה תחתיו בלאו אמירה וכן דבר הפקר זכתה לו שדהו בסתם. ד"ה ואמר: שם

פירוש צד

מעביר וזורק ממזרח למערב או צפון ודרום חייב בארבע אמות ואם לאלכסון עולם עד שיזרוק ויעביר ארבע אמות ואלכסונן וכן עמוד ארבעה היינו שהעמיד אלכסונו באלכסון עולם אבל בענין אחר לא סגי בארבעה טפחים. ד"ה כזה: דף נא ע"א

פירוש צה

אין עושין נפשות וסימן לצדיקים. ד"ה גשרים: דף נג ע"א. לגירסא טוב ללמוד מרב אחד אבל למיסבר אין רואה סימן ברכה הלומד לפני רב אחד. ד"ה דגמרי: שם

פירוש צו

עיר ובית אין נותנין להן שתי קרפיפות אלא אם הוא תוך שבעים ושירים לעיר מתעברת עמה וכן אם יש בית תוך ע' לאותו בית וכן לעולם בית ובית נותנין להן קרפף אחד שתי עיירות נותנין להן שתי קרפיפות. הלכה כרב הונא לגבי חייא בר רב. ד"ה רב הונא: דף נז ע"א

פירוש צז

כותל והר אם מתלקט עשרה מתוך חמש מודד כקרקע חלקה ואם מתוך ארבע מבליעו ואם אין יכול להבליעו מקדר ואם חוט יורד כנגדו מדלג כל השיפוע ואי לא ניחא תשמישתיה אומדו ובגיא אין חילוק בין ניחא תשמישתיה ללא ניחא. ד"ה אבל מתלקט: דף נח ע"ב

פירוש צח

לא ירד לצדי העיר למדוד שם לפי שנוחה למדוד שם ואח"כ יהיה צופה כנגד מדתו. ד"ה אין מודדין: שם

פירוש צט

עבד ושפחה נאמנין על התחום. אכילה בתרומה (גדולה) [דרבנן] נאמן להעיד על כהן. אין מעלין מתרומה דרבנן ליוחסין. ד"ה אפילו: דף נט ע"א

פירוש ק

נשים נאמנות על שחיטה וניקור חלב ובדיקת חמץ. ד"ה ותחומין: שם

פירוש קא

לא עירבה פנימה עם חיצונה תסתלק מלהשתמש בחיצונה אבל אין קפידא בדריסת הרגל. ד"ה דפנימית: ע"ב

פירוש קב

בני מבוי שהורגלו לערב יחד אין יכולין ליחלק. ד"ה מבוי שם

פירוש קג

עיר של רבים והרי היא של רבים מהני לה שיור. ד"ה ולא שביק: שם

פירוש קד

שיור לעיר היינו שלש חצירות (בשני) [של שני] בתים. ד"ה ושויה: דף ס ע"א

פירוש קה

ישן בדרך יש לו שמונה אמות וכן נותן עירובו: ד"ה כאן: ע"ב

פירוש קו

הלן בעיר אפילו כלתה אלפים בתחילת העיר נעשית כל העיר כארבע אמות. ד"ה אין אלו: שם

פירוש קז

בנכרי לא שייך קים ליה בדרבה מיניה ובישראל הבא במחתרת אם הוא בעין חייב להחזיר. ד"ה בן נח: דף סב ע"א

פירוש קח

ישראלים הדרים [יחידים] בעיר מוקפת מחיצות ונעולות בלילה (ואין) [כיון דאין] שני ישראלים אוסרין זה על זה מותר לטלטל בכולה בשבת. ד"ה ור"י: ע"ב

פירוש קט

אם שואלין הלכה כדברי מי יכול לומר במקום רבו רק אל יורה על מעשה שבא לפניו ד"ה מהו: שם

פירוש קי

ביצת נבילה שכמוה נמכרת בשוק אסורה. ד"ה אפילו: שם

פירוש קיא

לאפרושי מאיסורא שרי במקום רבו. האידנא בטלה מגילת תענית. ד"ה כגון. שם

פירוש קיב

תלמיד לא יורה אפילו רחוק יותר משלש פרסאות מרבו ודוקא דברים הדומים חידוש לשואל אבל דבר הידוע מנהגו כמו נותן טעם לפגם ואין דומה לו חידוש שרי. ד"ה רב חסדא: שם

פירוש קיג

מבוי שלא נשתתפו בו וביטלו רשותן ליחיד מותר היחיד להוציא כלי בתיהן למבוי ואם החצירות פתוחות זו לזו ועירבו יכול להוציא מכל הבתים והחצירות למבוי והאחרים אסורין להוציא. ד"ה בטילו: דף סג ע"ב

פירוש קיד

כשיבטל רשות מבית לבית ישאירו חדר אחד שלא לבטלו. ד"ה א"כ: דף סד ע"א

פירוש קטו

שתה רביעית יין ובהן מעט מים מותר להורות. ד"ה שתה: שם

פירוש קטז

שיכור שהתפלל תפלתו תועבה ויחזור ויתפלל וכן מצא צואה כנגדו. שתוי מברך ברכת המזון וכל ברכות. מי רגלים לא גזרו על ספיקן. ד"ה שיכור: שם

פירוש קיז

מותר לתת מתנת חנם לנכרי המכירו. ד"ה ולמדנו: ע"ב

פירוש קיח

פותחין בחרטה לומר לנודר נתחרטת על מה שנדרת. ד"ה פותחין: שם

פירוש קיט

אין פותחין בדבר האסור וכגון כל הבוטה ראוי לדוקרו. ד"ה כל: שם

פירוש קכ

יכול להקיץ השיכור הישן בעת התפלה. ד"ה מסר: דף סה ע"א

פירוש קכא

נכרי אינו אוסר כשאינו בעיר. ישראל אפילו בעיר אינו אוסר אם הלך לשבות אצל בתו. ד"ה איקלעו: ע"ב

פירוש קכב

אחד מבני ביתו של נכרי יכול להשכיר רשותו או אשתו. ד"ה דלא: שם

פירוש קכג

לא היה שם הנכרי ועירבו ובא הנכרי אפילו שכרו ממנו לא חזר העירוב למקומו. ד"ה דאתא: שם

פירוש קכד

מת נכרי בשבת אין מבטלין. ד"ה יפה: דף סו ע"א

פירוש קכה

מותר לשכור ממנו בשבת. ד"ה יפה: שם

פירוש קכו

ישראל ונכרי משותפין בבית או שייחד הנכרי לישראל חדר שאין הנכרי משתמש בו הישראל מבטל והנכרי משכיר. ד"ה מערב: שם

פירוש קכז

ישראל שיש לו פתח למבוי ויש לו היקף בית סאתים אוסר. ד"ה וישראל: דף סז ע"ב

פירוש קכח

גינה יותר מבית סאתים שלא הוקף לדירה מותר לטלטל מתוכה לחוץ ועומד בחוץ ומטמין המפתח בגינה. ד"ה ומ"ט: שם

פירוש קכט

מותר להביא מים לאחר המילה דפיקוח נפש הזריז משובח. ד"ה והא: שם

פירוש קל

נשתתפו במבוי מותרין כאן וכאן. ד"ה נסמוך: שם

פירוש קלא

צריך ליזהר שלא לעשות עירוב בדבר שמקפיד עליו שתיקן לכבוד שבת [או] ככר נאה. ד"ה כיון: דף סח ע"א

פירוש קלב

שיתופי מבוי ביין עירוב חצירות בפת עירובי חצירות בבית שבחצר שיתופי מבואות בחצר שבמבוי. ד"ה ונקני: שם

פירוש קלג

תכשיט שאסור לצאת בו ברשות הרבים אסור לצאת בחצר. באיש לא שייך שליף ומחוי. ד"ה כיון: דף סט ע"א

פירוש קלד

מומר להכעיס פסול לעדות. ד"ה אי כר"מ: שם

פירוש קלה

הבא לדור במבוי לשם אכסנאות אינו אוסר. ד"ה ושלהם: ע"ב

פירוש קלו

אין היורש אוסר אלא אם כן הלך לדור שם. יורש שדר בחצר אוסר בית שירש ואפי' אינו דר בבית ואפילו עירב בערב שבת ואם היורש דר עם אביו אינו אוסר. שנים שדרין בבית אחד אחד נותן פת על ידי חבירו. ד"ה יורש דף ע ע"א

פירוש קלז

היה לו בית בחצר יכול לערב עמהם אפילו אין דר שם. ד"ה אחד: ע"ב

פירוש קלח

קונין משכיב מרע בשבת ואפילו מתנה במקצת דבעי קנין ומותר לגרש ואחר אסור לגרש ולקדש. ד"ה ומקני: דף עא ע"א

פירוש קלט

יין שקרש וחזר ונימוח הוי יין ולא כן שמן. ד"ה שמן: ע"ב

פירוש קמ

נשתתפו בפת מועיל גם לעירובי חצירות. ד"ה בפת: שם

פירוש קמא

אם מחמירין לעשות עירוב ושיתוף אינה ברכה לבטלה או אם נמנעין מלהביא סכין וחמין לצורך מילה [אם לא ע"י עירוב ושיתוף לא מחינן בידייהו]. ד"ה נהגו: דף עב ע"א

פירוש קמב

אם יש לאדם מלמד או סופר בביתו או בחורים הלומדים תורה ושרוי כל אחד בחדרו בפני עצמו אפילו חלוקין בפתן אין אוסרין עליו ולא בעי עירוב אפילו יש להן פתח לחוץ אפילו אוכל וישן כל אחד בחדרו כיון שבתוך הבית משתמשין באפיה ובישול. ד"ה ומודין: שם

פירוש קמג

אם אין בכל המבוי אלא אב ובנו הרב ותלמידו וחצרותיהן פתוחות למבוי אין אוסרין ומבוי שלהן ניתר בלחי וקורה: ד"ה כרבים: דף עג ע"א

פירוש קמד

סולם תורת פתח ומחיצה עליו והכל להקל. ד"ה עד שיהו: דף עד ע"א

פירוש קמה

נכרי הדר במבוי ואין שם אלא חצר אחת שבו בתי ישראלים הרבה מיקרי יחיד במקום נכרי. ד"ה מבוי שצידו: ע"ב

פירוש קמו

אין עירוב מועיל לקרפף ואפילו מקרפף שלו אסור לטלטל. ד"ה ובלבד: דף עו ע"ב

פירוש קמז

בצלים ושומין שנתוספו מעצמן אין מעשרין על התוספת או השרישו ולא ניתוספו והטומנן ומתכוין לנוטען חושש משום מעשר ושביעית. ד"ה הטומן: דף עז ע"א

פירוש קמח

כל דבר שדעתו ליטלו בשבת ולא להניח כן כל השבת אפילו מניח הוי כשוכח. טלטול מן הצד דמת אסור. טלטול איסור לצורך היתר ומן הצד שרי. ד"ה מקצת: ע"ב

פירוש קמט

סולמות קטנות של בית מותר לטלטל ולא הגדולים ובשבת מותר לפירוש הר"א. כל שאסרו מפני מראית העין אפילו בחדרי חדרים אסור. ד"ה אי הכי: שם

פירוש קנ

סולם בין חצירות צריך רוחב ארבעה ושיגיע עד ראש הכותל. ד"ה אם יש: שם

פירוש קנא

חקק בכותל לא ישאר עשרה עד ראש הכותל. ד"ה א"ל: דף עח ע"ב

פירוש קנב

אסור לקנות בית באיסורי הנאה. ד"ה אשרה: שם

פירוש קנג

המבטל רשות אין צריך לנעול רשותו. ד"ה ואב"א: דף עט ע"ב

פירוש קנד

צריך ליזהר שלא לזכות עירוב ע"י בנו הגדול הסמוך על שלחנו. יתום הסמוך על שלחן בעל הבית אין מציאתו לבעל הבית בתו אפילו נערה אפילו אינה סמוכה מציאתה שלו. ד"ה ומזכה: שם

פירוש קנה

אשה שיש לה בית באותו חצר זוכה בעירוב. ד"ה וע"י אשתו: שם

פירוש קנו

הגבהה טפח לר"ת או שלשה טפחים לרש"י. [עיין בהרא"ש סי' ח']:

פירוש קנז

כוס ברכה רובע רביעית היינו מלא לוגמיו. המקדש צריך לטעום. ד"ה אם: שם

פירוש קנח

בתחומין בעי שתי סעודות לכל אחד והשולח עירובו ביד חרש שוטה וקטן אינו עירוב בחצר קטן גובה העירוב ובעי פת. ד"ה רב אמר: דף פ ע"א

פירוש קנט

כל עירובין צריך לזכות תחומין וחצירות ושיתופי מבואות ועירובי תבשילין. ד"ה אמר ר"נ: שם

פירוש קס

הרגיל ליתן עירוב אשתו נותנת עירובו שלא מדעתו וכשאין בעלה בעיר אין לה לזכות לשכנים אבל אם כל אחד נותן פת שרי כל זמן שלא מיחה הבעל ואם אין הבעל והאשה בעיר אלא בני ביתו צ"ע אם יכולין בני ביתו לערב בלא רשות. ד"ה רגיל: שם

פירוש קסא

לחי גבוה עשרה ורחב משהו דיבק כתיתין בכותל הוו לחי אם אין ניטלין ברוח. ד"ה אבל קורה: ע"ב

פירוש קסב

שיעור עירוב חמש ביצים ושליש. זית חצי ביצה. ד"ה אגב: שם

פירוש קסג

נתן מעות על המקח אין המוכר יכול לומר נשרפו מעותיך בעלייה גם רשאי המוכר להוציאן. ד"ה שמא יאמר: דף פא ע"ב

פירוש קסד

מותר לשחק בקוביא. המשחקין באמנה אין חייבין לשלם אם לא שמעות שניהם על הדף. ד"ה אמר ר"י: דף פב ע"א

פירוש קסה

דבר מצוה שהולך לצורך בני עירו ומפקח על עסקי רבים. ד"ה אין: שם

פירוש קסו

קטן יוצא בעירוב אמו עד בן שש. ד"ז בגמרא: שם

פירוש קסז

שיעור חלה חמשת רבעים קמח ועוד דהוא החלה שנוטלין מן העיסה. ד"ה שבעת: דף פג ע"ב

פירוש קסח

בית התבן בית הבקר אינו אוסר. ד"ה בית התבן: דף פה ע"ב

פירוש קסט

לא אמר פי תקרה בפחות מד'. קורה משום היכר. ד"ה קורה: דף פו ע"א

פירוש קע

בתי כסאות על המים אע"פ שהמחיצות אין מגיעות למים אם נעשות לשם מים מותרין. ד"ה אלא קל: ע"ב

פירוש קעא

קורה שיש בה פגימות או שאין טפח בעובי' אין בה פי תקרה. ד"ה גווזטרא: שם

פירוש קעב

שופכי ספינה שופכין על דופני ספינה. כחו בכרמלית לא גזרו. ד"ה הני: דף פח ע"א

פירוש קעג

סילון שקמור ארבע אמות ברשות הרבים שופכין לו מים בשבת ואפילו הוא של אבנים. ד"ה ביב: שם

פירוש קעד

מותר לשפוך מים אע"פ שהולכין לרשות חבירו. ד"ה לא שנו: דף פט ע"א

פירוש קעה

[אע"פ] שהלכה כרבי מאיר בגזירותיו גגות חצירות קרפיפות רשות אחת ומשהה אשתו בלא כתובה [אסור]. ד"ה כל גגות: שם

פירוש קעו

גגין כעין שלנו הבולטין הוו כרמלית וכל הגג אסור. ד"ה במחיצות: שם

פירוש קעז

לא יקלוט מי גשמים להביא לבית. ד"ה ושמואל: דף צא ע"א

פירוש קעח

הרואה ירק בכרמו ואמר כשאחזור אלקטנו אם הוסיף מאתים אסור כשאגיע שם אלקטנו מותר. ד"ה גפנים: דף צב ע"ב

פירוש קעט

הזורק גט לאשתו בתוך (ביתו) [ביתה] והיא עומדת בתוכו הוי גט. ד"ה אשה: שם

פירוש קפ

מה שחוץ לבית הכנסת אין מצטרף. העובר אחורי בית הכנסת ושמע קול שופר או מגילה אם כוון לבו יצא. אין מחיצה מפסקת לענות קדושה וברכו וברכת כהנים ודבר שבקדושה. ד"ה תשעה: שם

פירוש קפא

מבוי שניטל קורתו או לחייו אסור (ד"ז מפורש בגמרא): דף צה ע"א

פירוש קפב

המוצא תפילין מכניסין לעיר כשאין נשמרים מכלבים ולא כשאין נשמרים מגנבים. ד"ה מכניסן: שם

פירוש קפג

לעבור בל תוסיף לא בעי כוונה. ד"ה אי קסבר: ע"ב

פירוש קפד

שיעור רוחב תפילין שתי אצבעות. ד"ה מקום: שם

פירוש קפה

תפילין על הזרוע בין מרפק לכתף. ד"ה ידך: שם

פירוש קפו

מניחין תפילין בחול המועד. ויכול לכתוב תפילין לצורך המועד אף לאחרים. ולהניחם לאחר המועד לעצמו ולא לאחרים. ד"ה ימים: דף צו ע"א

פירוש קפז

אין צריך לברך לשמור חוקיו ואפילו חולצן בלילה דקיימא לן לילה זמן תפילין עד השינה ד"ה ושמרת: שם

פירוש קפח

נשים מברכות על מצות עשה שהזמן גרמא אע"ג דפטירי אפילו מדרבנן. אשה עולה למנין שבעה. בירך הערב נא או נפטר באהבה רבה חוזר ומברך על התורה. במקום שאין לוי וכהן קורא במקומו חוזר ומברך אע"פ שכבר בירך. ד"ה דלמא: שם

פירוש קפט

נשים ועבדים פטורין מק"ש ותפילין וחייבין בתפלה ובברכת המזון ובמזוזה. קטן היודע לשמור תפילין אביו חייב לקנות לו תפילין ובלא הגיע לחינוך פטור. ד"ה לא ס"ד: ע"ב

פירוש קצ

אין תכלת ניקחת אלא מן המומחה היודע דטעימה אסורה מצא חוטין שזורין מופסקין כשירין דמן המומחה נפלו. ד"ה המוצא: שם

פירוש קצא

קשר שדעתו להתיר לא הוי קשר קיימא. ד"ה וכי אדם: שם

פירוש קצב

אין צריך בכל יום להתיר קשר תפילין ולחזור ולקושרו כשמניחן מברך עליהן משעת הנחתן עד שעת קישורן והידוקן. ד"ה אבייי: דף צז ע"א

פירוש קצג

אין קדושה אלא בשי"ן בלבד ולא ברצועה כעין דלת ולא ביו"ד. ד"ה קשר: שם

פירוש קצד

נוי קשר הנראה כעין דלת יפנה לצד חוץ. ד"ה ונוייהן: שם

פירוש קצה

ספרים ומזוזות ניקחין מכל אדם תפילין לכתחילה אין ניקחין אלא מן המומחה. ד"ה הלוקח: שם

פירוש קצו

נתגלגל ספר מידו דאסור לגוללו אצלו אסור גם לפרוס עליו בגד. ד"ה הכא: דף צח ע"א

פירוש קצז

זיז הבולט לכרמלית או לחצר שאינה מעורבת יכול ליתן עליו. ד"ה ניחוש: ע"ב

פירוש קצח

זיז רחב ארבעה יכול ליתן עליו אפילו כלים שאינן נשברין ולא בזיז כל שהוא. ד"ה אי: שם

פירוש קצט

ידים הפוסלות תרומה מטמאין רוק ומשקין להיות תחילה. ומשקה כל שהוא מטמא ומיטמא. ד"ה היה אוכל: דף צט ע"א

פירוש ר

לא אתי עשה ודחי לא תעשה אם פשע. חטאת שנתערב בבכור אין לו תקנה. ד"ה מתן: דף ק ע"א

פירוש רא

מותר להלך על עשבים לחים ויבישים אבל אילן אפילו ביבש אסור להשתמש. ד"ה והאידנא: ע"ב

פירוש רב

דלת אלמנה דחד דפא ודלית לה גשמי אין נועלין בה אפילו יש לה ציר. ד"ה דלת: דף קא ע"א

פירוש רג

מותר לסדר ביצים על כלי ברזל וקדירה על גבי כירה ככר מכאן וככר מכאן וככר על גביהן. אסור לסדר עצים או ביצים ולהניח ביצים עליהן. ד"ה וכן: שם

פירוש רד

דברים המותרים ואחרים יודעים שמותרין ונוהגין בהן איסור אסור להתיר בפניהם אם לא שטועין וסבורין שאסורין. ד"ה רבי יוסי: ע"ב

פירוש רה

נגר שאין בראשו גלוסטרא אסור אפילו קשור בדלת ודלת שבמוקצה וחדקין שבפירצה בעינן גבוהין מן הארץ אפילו יכולין לעמוד על ידי חבל כיון דאין ניטל באגודו וכשניטל באגודו אפי' נגרר ובלא גלוסטרא ואפי' קטיר בעיברא דדשא מותר. ד"ה כי פליגי: שם

פירוש רו

קורה שדרכה לנעול בה הדלת בחול מותר לטלטל אפילו משוי עשרה בני אדם. ד"ה ההוא שריתא: דף קב ע"א

פירוש רז

לפרוס מחצלת על האהל ישייר טפח מערב שבת ולמחר יכרוך:

פירוש רח

לנטות קנה פחות פחות משלשה לא הוי אהל. ד"ה לא אמרן: שם

פירוש רט

כובע של לבד הקשה ויוצא טפח אסור. ד"ה הא דמיהדק: ע"ב

פירוש רי

מותר לקשור צלצול על מכתו. ד"ה לישמעינן: דף קד ע"א

פירוש ריא

חצר שנתקלקלה לא ירדה לא בסל ולא בקופה אלא בשולי קופה שנשתברו או הופך הקופה על שוליה אבל ביד אסור. ד"ה דרש: שם

פירוש ריב

אין למחות בנשים המשחקות באגוזים מוטב שיהיו שוגגין כו'. ד"ה ה"ג: שם

פירוש ריג

קול שאינו של שיר אין לאסור אך טבעת הדלת אסור לקשקש בו. בא"ד:

פירוש ריד

גלגלים גדולים אין למלאות בהן אבל שלנו קטנים הן ושרו. ד"ה גזרה: שם